

מוציאים את הכרטיס

א3

אבא הוציא מתוך הארנק כרטיס תורם של "אדי" והסתכל על אימא...

כיצד המשיך הסיפור? בחרו באחת משתי האפשרויות

א4

אימא היססה, "אם יש כרטיס זה אומר שהוא היה רוצה לתרום את איבריו..."
כולנו שתקנו.
אבא הניח יד על כתפה, "אני חושב שזה המעט שנוכל לעשות - למלא את רצונו".
אימא הנהנה בראשה ופרצה בבכי, אבא חיבק אותה ואמר לאפרת, מתאמת ההשתלות, "אנחנו מסכימים".

מבעד לדמעות שמענו את אפרת מסבירה שכעת יתבצעו בדיקות שונות שמטרתן לקבוע למי יוכלו איבריו של אלון לעזור. היא הסבירה שברחבי הארץ מחכים כיום לתרומת איברים יותר מ־1,000 איש, ואולי נוכל לעזור לאחדים מהם...

אבא ואימא קיבלו החלטה אמיצה, הם הסכימו לתרום את איבריו של אלון. איבריו של אלון נבדקו והושתלו בסופו של דבר בשלושה חולים.

אם זוהי בחירתכם עברו לחלקו התחתון של עמוד זה - "סוף דבר - אפשרות ב"

א4

אימא היססה, "אם יש כרטיס זה אומר שהוא היה רוצה לתרום את איבריו..."
היא פרצה שוב בבכי "אני לא מסוגלת, אני בטוחה שאם הוא היה יודע כמה זה קשה לנו הוא היה מסכים לוותר. לא, אני לא מוכנה".
אבא חיבק אותה, ומלמל "אני מבין, אני מבין..."

אם זוהי החלטתכם עברו לחלקו התחתון של עמוד 1 - לקטע "סוף דבר - אפשרות א"

לאלון לא היה כרטיס תורם

א3

אבא חיפש וחיפש, ליד רישיון הנהיגה - לא, גם שם לא היה כרטיס. הוא הסתכל על אימא...

כיצד המשיך הסיפור? בחרו באחת משתי האפשרויות

א5

אימא היססה "אם אין כרטיס מזה כנראה שהוא לא רצה לתרום את איבריו... אני חושבת שאנחנו צריכים לכבד את רצונו".
היא פרצה שוב בבכי.

אני הרהרתי לעצמי - גם לי אין כרטיס תורם, אבל זה לא בגלל שאני נגד, סתם לא יצא לי לחתום, אולי זה מה שקרה גם לאלון. אבל עכשיו כבר מאוחר מדי. הסתכלתי על אבא ועל אימא וידעתי שאיני יכול לומר כעת דבר...

אם זוהי החלטתכם עברו לחלקו התחתון של עמוד 1 - לקטע "סוף דבר - אפשרות א"

א5

אימא היססה, ואבא אמר "גם לי אין כרטיס, אבל אם היו אומרים לי שהאיברים שלי יוכלו להציל אנשים אחרים, האם לא הייתי מסכים? אלון שלנו מת ממילא, מה יעזור לו הכבד והכליות מתחת לאדמה? אנחנו יכולים לעזור לאנשים אחרים! את חושבת שאלון לא היה רוצה בכך?"

אימא נשכה את שפתיה כדי לא לפרוץ שוב בבכי, ואבא הניח יד על כתפה.

אימא הנהנה בראשה, אבא חיבק אותה ואמר למתאמת ההשתלות "אנחנו מסכימים".

מבעד לדמעות שמענו את אפרת מסבירה שכעת יתבצעו בדיקות שונות שמטרתן לקבוע למי יוכלו איבריו של אלון לעזור. היא הסבירה שברחבי הארץ מחכים כיום לתרומת איברים יותר מ־1,000 איש, ואולי נוכל לעזור לאחדים מהם...

אם זוהי בחירתכם עברו לחלקו התחתון של עמוד זה - "סוף דבר - אפשרות ב"

סוף דבר אפשרות ב'

אורי, מאיה וראניה קיבלו תרומת איברים מגופו של אלון. בגופו של אורי הושתל הכבד של אלון והוא התאושש באופן מדהים - אורי מסוגל היום ללכת זמן ממושך, לשבת ללמוד ליד המחשב ולבלות עם חבריו. בשנת הלימודים הבאה מקווה אורי לחזור לבית הספר.

בגופה של מאיה הושתל הלב של אלון. לאחר תקופת החלמה ארוכה היא שוחררה לביתה והיום היא מסוגלת סוף סוף לקום מן המיטה, להסתובב בבית ולשחק עם בתה.

ראניה קיבלה את אחת מכליותיו של אלון, אולם ההשתלה לא הצליחה. גופה של ראניה דחה את הכליה. ראניה חזרה לטיפולי הדיאליזה ומחכה להשתלה נוספת.

לאימא עדיין קשה. לפעמים היא חושבת שאולי טענה ושאלון שלה לא שלם. אז היא משתדלת להיזכר במשפחות המושתלים שעזרה להם לחזור לחיים נורמליים, ואומרת לעצמה שאלון היה שמח לשמוע שעזר כל כך. אלון היה שמח לדעת שהאיברים שלו ממשיכים לחיות ומעניקים חיים לאחרים.

על מצבם של השלושה לפני התרומה קראו בעמוד 1 - בקטע "הצד השני של המטבע"